

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 797/05
20.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе, Соње Манојловић, Драгана Аћимовића и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић - Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету против опт. АА, због кривичног дела тешког дела против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 2. у вези члана 195. став 1. КЗ РС, одлучујући о жалби браниоца оптуженог АА адв. АБ изјављене против пресуде Окружног суда у Суботици К.бр.44/04 од 29.10.2004. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптуженог АА и пресуда Окружног суда у Суботици К.бр.44/04 од 29.10.2004. године ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Суботици К.бр.44/04 од 29.10.2004. године, оптужени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешког дела против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 2. у вези члана 195. став 1. КЗ РС и осуђен на казну затвора у трајању од четири (4) године.

Истом пресудом, на основу одредбе члана 68.ОКЗ-а, оптуженом је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом " Б" катагорије у трајању од две (2) године рачунајући од дана правноснажности ове одлуке, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Том пресудом, на основу одредбе члана 206. став 1. и 2. ЗКП, оштећени ББ, ВВ те ГГ су ради остваривања у целости имовинско правног захтева упућени на парнични поступак.

Применом одредбе члана 196. став 1. у вези члана 193. став 1. тачка 1 до 9. ЗКП, оптужени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 32.503,72 динара као и награду и нужне издатке браниоца по службеној дужности у износу од 6.600,00 динара, те пашал у износу од 6.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против ове пресуде жалбу је изјавио бранилац оптуженог АА, адв. АБ због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно исту преиначи тако што ће оптуженог осудити на блажу казну.

Републички јавни тужилац Србије у поднеску Ктж.бр.935/05 од 24.05.2005. године, предложио је да се

жалба браниоца оптуженог као неоснована одбије, а првостепена пресуда потврди.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 375. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио све списе предмета, заједно са побијаном пресудом па је по оцени жалбених навода и предлога и става Републичког јавног тужиоца датог у напред наведеном писменом поднеску, нашао:

Жалба је неоснована.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Врховни суд, као другостепени увек пази по службеној дужности у смислу одредбе члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП.

Бранилац оптуженог, побијајући првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка не указује конкретно ни на једну битну повреду, већ образложење овог жалбеног основа своди на оспоравање утврђеног чињеничног стања, о чему ће у одговарајућем делу образложења ове пресуде бити речи.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања бранилац оптуженог жалбом оспорава закључак првостепеног суда у погледу алкохолисаности оптуженог АА у време извршења кривичног дела у питању, као и налаз и мишљење вештака неуропсихијатра, наводећи да исти није уско специјализован за утврђивање алкохолемије и овим закључак првостепеног суда у погледу постојања узрочне везе између алкохолисаности оптуженог и наступиле последице – саобраћајне незгоде. Потом, бранилац оптуженог у жалби истиче да је првостепени суд погрешно утврдио брзину кретања путничког возила оптуженог као и путању кретања бицикала којима су управљали ГГ и ДД и удаљеност истих од ивице пута, оспоравајући тако налаз и мишљење вештака саобраћајне струке.

Изнете жалбене наводе Врховни суд оцењује неоснованим, јер је првостепени суд из доказа наведених у образложењу побијане пресуде несумњиво утврдио чињенично стање описано у изреци ожалбене пресуде. Тако, чињеницу да је оптужени критичном приликом био под дејством алкохола у крви од 2,64 промила, која концентрација алкохола изазива стање пијанства између средњег и тешког, првостепени суд је правилно утврдио из налаза и мишљења вештака др ЋЋ, који је свој налаз и мишљење засновао на извештајима здравственог центра __, одељења за лабораторијску дијагностику из којих произилази да је критичног дана у 20 часова и 45 минута оптуженом вађена крв на анализу и утврђена вредност алкохолемије од 51,52 mmol/L, као и то да му је потом истог дана у 21 час и 45 минута вађена крв на анализу и утврђена алкохолемија у вредности од 45,38 mmol/L. Налаз овог вештака првостепени суд је правилно прихватио јер је и по оцени Врховног суда овај вештак – неуропсихијатар, располажући стручним знањем, свој налаз и мишљење дао у оквиру правила струке полазећи од степена алкохолисаности утврђеног вађењем крви оптуженом у два наврата. На основу налаза вештака –неуропсихијатра који је у овоме навео да је алкохолисаност оптуженог са концентрацијом алкохола у крви од 2,64 промила истог чинила неспособним за безбедну вожњу, правилно је првостепени суд утврдио да је оваква алкохолисаност оптуженог у узрочној вези са наступелом последицом – саобраћајном незгодом, што се у осталом манифестовало и у начину управљања возилом. О томе је првостепени суд у образложењу побијане пресуде дао јасне и уверљиве разлоге, које као правилне у свему прихвата и Врховни суд, док супротне жалбене наводе браниоца оптуженог АА којима се оспорава утврђење првостепеног суда о постојању узрочне везе између алкохолисаности оптуженог и наступиле последице саобраћајне незгоде оцењује неоснованим. С тим у вези, предложено је извођење доказа вештачењем од стране вештака – специјалисте за судску медицину, ради утврђивања алкохолемије код оптуженог у време предметне саобраћајне незгоде како то произилази из садржине жалбе, Врховни суд оцењује неоснованим.

Осим тога, чињеницу да оптужени критичном приликом није прилагодио брзину кретања путничког возила видљивости у ноћним условима вожње у домету оборених светала, првостепени суд је правилно утврдио на основу налаза и мишљења вештака саобраћајне струке ЕЕ, који је у овоме навео да је брзина кретања путничког возила оптуженог непосредно пре и моментима налета на оба бицикла износила око 70км/ час. Вештак је у свом налазу објаснио да је брзину кретања путничког возила оптуженог утврдио на основу оштећења путничког возила оптуженог – крова изнад сувозачевог места који је згужван и савијен према назад, на основу места контакта возила оптуженог и бицикла којим је управљао ошт. ГГ, услед ког контакта је овај бицикл одбачен на растојање од око 9,5 метара, као и на основу места контакта возила

оптуженог са бициклом којим је управљала ДД, а који бицикл, је након контакта одбачен на растојање од око 35 метара, при том имајући у виду да возило оптуженог, пре контакта са оба бицикла, није оставило трагове кочења.

С обзиром на изнето а посебно имајући при том у виду да је овај вештак брзину кретања возила оптуженог критичном приликом утврдио на основу напред описаних метода, које су, иако различите дале идентичан резултат, а како је вештак објаснио у свом налазу, Врховни суд супротне жалбене наводе браниоца оптуженог да је првостепени суд погрешно утврдио брзину кретања возила оптуженог, јер вештак саобраћајне струке није навео које параметре је користио ради утврђивања ове чињенице, оцењује неоснованим.

Поред тога, из налаза овог вештака саобраћајне струке, првостепени суд је правилно утврдио да се возило оптуженог кретало тако да му је десна бочна површина била на око 0,5 метара од десне ивице коловоза, те да је између возила оптуженог и бицикла којим је управљао ошт. ГГ, заузимајући простор од око 0,5 метара на коловозу мерено од десне ивице коловоза, дошло до бочног окрзнућа истомерног правцу као и то да је оптужени својим возилом од позади налетео на бицикл који се кретао испред њега у истом смеру, на око 1 метар на коловозу мерено од десне ивице коловоза, којим је управљала ДД. Налаз овог вештака, по оцени Врховног суда, првостепени суд је правилно прихватио јер је исти дат по правилима струке и по најбољем знању, а на основу анализе материјалних трагова пронађених на лицу места и фиксираних у записнику о увиђају, те видљивих на криминалистичко - техничкој документацији. С тога Врховни суд супротне жалбене наводе браниоца оптуженог да је првостепени суд погрешно утврдио путању кретања бицикала којима су управљали ошт. ГГ и ошт. ДД, као и удаљеност истих од ивице пута, оцењује неоснованим.

Правилан је закључак првостепеног суда да је оптужени основно кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 195. став 1. КЗ РС извршио са умишљајем, јер је непридржавајући саобраћајних прописа, управљајући путничким возилом под дејством алкохола у крви од 2,64 промила био свестан да услед таквог свог стања може угрозити јавни саобраћај довођењем у опасност живота и тела људи, па је, с обзиром на количину алкохола у крви очигледно пристао на наступање те последице, па је услед тога у време, место и на начин описан у изреци побијане пресуде ударио у бициклисте, услед чега су код ошт. ДД наступиле тешке телесне повреде које су проузроковале њену смрт, код ошт. ГГ су наступиле тешке телесне повреде а да су код мал. ЖЖ који се налазио на бициклу ошт. ДД наступиле лаке телесне повреде, док је у односу на теже последице - смрт једног лица, тешко телесно повређивање другог лица и лако телесно повређивање трећег лица, олако држећи да ове последице неће наступити, поступао из нехата. О томе је првостепени суд на стр.12. образложења побијане пресуде дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге које у свему прихвата и Врховни суд .

Према томе, првостепени суд је правилном оценом изведених доказа правилно и потпуно утврдио све одлучне чињенице, како оне од значаја за радње извршења кривичног дела у питању тако и оне које се тичу субјективног односа оптуженог према тој радњи и о томе у побијаној пресуди дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге које у свему прихвата и Врховни суд.

На тако утврђено чињенично стање правилно је првостепени суд применио кривични закон када је нашао да се у радњама оптуженог стичу сва законска обележја кривичног дела тешког дела против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 2. у вези члана 195. став 1. КЗ РС, за које је том пресудом оглашен кривим С тим у вези првостепени суд је дао довољне и уверљиве разлоге, које као правилне у свему прихвата и Врховни суд, док супротне жалбене наводе браниоца оптуженог којима се оспорава правилност чињеничног стања утврђеног у првостепеној пресуди и с тим у вези се иста побија због повреде кривичног закона, оцењује неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, поводом жалбе браниоца оптуженог, Врховни суд налази да је првостепени суд потпуно и правилно утврдио и оценио све околности које у смислу одредбе члана 41. ОКЗ, утичу да казна буде мања или већа, којим околностима је дао адекватан значај и правилно оптуженог АА осудио на казну затвора у трајању од четири (4) године уз урачунавање временаведеног у притвору. По оцени Врховног суда, тако одмерена казна за кривично дело у питању сразмерна је тежини и степену друштвене опасности извршеног кривичног дела и степену кривичне одговорности оптуженог и нужна за постизање у члану 33. ОКЗ, прописане сврхе кажњавања. С тога су жалба и жалбени предлог браниоца оптуженог у делу одлуке првостепеног суда о казни, оцењени као неосновани.

Одлука о мери безбедности забране управљања моторним возилом " Б " категорије у трајању од две (2) године донета је на основу правилне примене чл. 68. ОКЗ, тако да се њена законитост не може доводити у питање.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Јелена Петковић-Милојковић, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

СШ